

NUM. 15.- SESIÓN EXTRAORDINARIA DEL PLENO DE LA EXCMA. DIPUTACIÓN PROVINCIAL DE CASTELLÓN DE LA PLANA, CELEBRADA EN PRIMERA CONVOCATORIA EL DÍA VEINTE DE DICIEMBRE DE DOS MIL DIECISÉIS.

PRESIDENTE:

D. Javier Moliner Gargallo

DIPUTADOS:

D. Salvador Aguilera Ramos
D. José Benlloch Fernández
D. José Miguel Carbo Amat
D. Antonio José Cases Mollar
D^a. Cristina Fernández Alonso
D^a. Cristina Gabarda Ortín
D. Mario Ángel García Bascones
D. Francisco Juan Mars
D. Juan Bautista Juan Roig
D. Antonio Miguel Lorenzo Górriz
Dª Virginia Martí Sidro
D. Evaristo Martí Vilaró
D. Andrés Martínez Castellá
D. Luís Martínez Fuentes
D^a. María Nieves Martínez Tarazona
D. José Manuel Navarro Arnau
D. Iban Pauner Alafont
D. Santiago Pérez Peñarroya
D. Pablo Roig Ferrando
D. Luís Rubio Catalán
Dª María José Safont Melchor
D. Vicent Francesc Sales Mateu
D^a. María José Tena Martínez
D. Josep Xavier Trencó Pitarch
D. José Ignacio Vallejo Segura
D^a. Elena Vicente-Ruíz Climent

SECRETARIO GENERAL

D. Manuel Pesudo Esteve

INTERVENTORA ADJUNTA

D^a. Mercedes Gascón Simón

EXCUSA SU ASISTENCIA:

En la ciudad de Castellón de la Plana, a veinte de diciembre de dos mil dieciséis, siendo las trece horas, previo reparto de la convocatoria y orden del día, con la debida antelación, se reúnen en el Salón de Plenos de la Excma. Diputación Provincial los señores expresados al margen, al objeto de celebrar, en primera convocatoria, sesión Extraordinaria del Pleno de esta Excma. Diputación Provincial de Castellón de la Plana, conforme al siguiente:

ORDEN DEL DÍA

PUNTO ÚNICO: Debate sobre el Estado de la Provincia.

Se inicia con la intervención del Sr. Presidente:

«Molt bona vesprada ja, senyores i senyors diputats, donem inici a la sessió plenària que de manera extraordinària ha convocat esta Diputació provincial amb motiu del debat sobre l'estat de la Província. D'acord amb el Reglament, es fixa una intervenció inicial per part de

la Presidència i a continuació un doble torn de deu i cinc minuts per part dels portaveus, de deu i cinc minuts màxims, s'entén, per a un tancament final per part del president.

Molt bé, senyores i senyors diputats, mitjans de comunicació, públic assistent, ciutadans que ens esteu veient a través d'internet, bon dia i benvinguts al segon debat sobre l'Estat de la Província de Castelló, el primer d'esta legislatura, amb caràcter biennal i regit pel Reglament Orgànic que este Govern va consensuar amb tots els Grups Polítics.

Han passat cinc anys des de que el meu Equip i jo assumirem la responsabilitat de servir a la província de Castelló, un temps suficient per a rendir comptes davant els ciutadans, sobre la nostra gestió, però un temps curt si mirem a l'horitzó i als grans reptes que té per davant esta terra, i precisament a això venim hui, a rendir comptes i a parlar del Castelló que tots volem, del futur.

Però per a saber on volem arribar és necessari saber d'on venim i com estem, per això em permetran que comence relatar breument l'evolució que ha viscut esta Província i este Govern en els darrers anys.

Arrastrem una crisi sense precedents, una crisi que va destruir milers de llocs de treball, milers d'empreses, milers d'oportunitats i d'il·lusions en Castelló. Els castellanencs han passat per moments molt difícils, jo diria que per molts moments molt difícils, però lluny de resignar-nos vam aprendre dels errors i ens vam ficar a treballar dur per a poder tornar a alçar les persianes.

L'atur és la principal preocupació d'este Govern ja que el pilar fonamental de la nostra economia i el sustent de la nostra identitat, el sustent de les nostres tradicions, el sustent de la nostra població és, i ha sigut sempre, el treball.

Castelló no es podia permetre taxes d'atur al voltant del 30%, per això este Govern va ficar en marxa la major inversió en polítiques de foment de l'ocupació, d'emprededurisme i consolidació empresarial, a més de crear una agència de col·locació, que ja a data d'avuí, a gestionat 758 llocs de treball demandats per més de 170 empreses. Totes les polítiques dutes a terme per este Govern provincial tenen com a objectiu prioritari la millora del territori i el seu progrés i per a garantir això, el millor és apostar pel foment del treball.

I hui podem dir que ja, segons la EPA, 24.000 castellanencs menys en la cua de l'atur que fa dos anys; que som la província on més ha baixat l'atur en tot el que duem d'any, el que duem de mes; no n'estem orgullosos ni molt menys, encara queda moltíssim per fer, però sí ens demostra que anem per la senda correcta i ens reafirma en seguir invertint, com ho acabem de fer en el Plenari que hem acabat ara, en impulsar el territori, en impulsar les empreses i en impulsar el talent de la gent de Castelló, perquè creiem en esta terra i perquè la història ens ha mostrat en més d'una ocasió la increïble capacitat que té la gent d'ací per recuperar-se quan ha de fer-ho i a les dades em remet.

Hui Castelló compta amb més de 1.000 empreses més que fa dos anys; el número de turistes estrangers en la província ha augmentat un 38% l'últim any, gastant en Castelló un 15% més i propiciant un 4% més d'afiliats a la Seguretat Social en el sector turístic. Hui, l'Aeroport ja s'ha consolidat com una porta d'entrada a la nostra terra amb 120.000 viatgers i quatre línies regulars que van en augment. El tràfic total del Port de Castelló ha augmentat un 25% des de 2011, la balança comercial de la província va aconseguir, i esta dada és

tremendament important, un superàvit en exportacions de 2.866 milions d'euros l'any passat, contrastant amb els més de 18.000 milions de dèficit que va tindre el conjunt de l'economia espanyola.

Són sols algunes dades que confirmen que la Província creix, creix en treball, en exportació, en talent, en turisme i en oportunitats; creix en orgull i creix com a un territori unit i este Govern té clar que vol estar al costat d'aquells que ho fan possible, perquè el mèrit no és nostre, el mèrit és de tota la nostra gent, de totes les nostres empreses i dels nostres pobles, dels ajuntaments i el nostre paper, el d'este ajuntament d'ajuntaments és el de corretja de transmissió entre els recursos públics i la generació de valor per al territori.

Hui, més del 92% dels castellonencs afirmen sentir-se orgullosos de ser de Castelló i eixe és el nostre objectiu, aconseguir que cada dia més gent es senta orgullosa de pertànyer a esta Terra.

Amb esta Comissió vam emprendre camí en 2011, apostant per un nou model d'administració preparat per afrontar els nous reptes que venien, era necessari virar cap a una Diputació més moderna, més eficient, més transparent, més lleugera i sobretot, una Diputació més útil per a una província més protagonista. Una Diputació més útil significa reduir el deute de 140 a 59 milions d'euros, un 136% amb el ferm compromís de deute zero per a 2019. Una Diputació més útil significa finançar tota l'acció de govern amb recursos propis, sense préstecs, sense cap càrrega que hipoteque la província i també significa reduir en més de la meitat les despeses en interessos respecte de l'any passat; una Diputació més útil significa reduir el capítol de personal fins al 18%, 18,8% del pressupost total, convertint-nos en la primera institució espanyola en baixar del 20% el que es destina a personal; una Diputació més útil significa passar de pagar als nostres proveïdors, que fan que els diners es moguen, de 59 a 3 dies i comprometre, en un primer moment, la meua nòmina, al seu pagament, a que hagueren cobrat tots els proveïdors; una Diputació més útil significa reduir tot el prescindible, eliminar el deute, en definitiva restar administració per sumar inversions per al territori any rere any.

Esta és la gestió eficient en la que creiem i la que ens permet augmentar els recursos per als nostres pobles, així, hui ho hem vist, en 2017, tal com reflexa el Pressupost que acabem d'aprovar, els pobles de Castelló comptaran amb un setze i mig d'inversió directa respecte a enguany i un 32% més respecte a 2014.

Esta és la gestió eficient i estos són els comptes sanejats d'este Govern pels quals vull felicitar a tots i cadascun dels treballadors d'esta Casa, que cada dia es deixen la pell per a fer de Castelló un lloc millor per a viure, un lloc més just i un lloc més acollidor.

Fruit d'estos anys de treball i gestió, este Govern està en posició i vol liderar les inversions en la Província, en cadascun dels nostres 135 pobles, per això, i tal i com acabem de ratificar en el Plenari, hui podem anunciar que el Pla Castelló 135 arribarà als 135 municipis de la província, amb un increment pressupostari de 5 milions d'euros, sumant la xifra total de més de 12 milions d'euros.

Es tracta de la major injecció de diners per als ajuntaments, que podran fer l'ús que consideren amb aquesta ajuda directa, més útil, més potent i més eficaç. Esta és una demanda que es va plantejar entre els Grups polítics, ací, es va debatre, es va consensuar i s'ha aprovat, perquè entenem que els Serveis, les infraestructures i les oportunitats no s'han

de distingir ni pel color ni per la grandària dels pobles i perquè creim en la política d'acords que els escolta i que respon, que tendeix la mà per a treballar junts, des de la discrepància ideològica, pels objectius que ens uneixen.

Vull, sincerament, no per ser reiteratiu, el donar l'enhorabona i les gràcies a tots els Grups que han treballat dur, han cedit per arribar a este acord respecte del projecte inversor més important d'esta Institució.

Tot el que he relatat fins ara no és casual ni improvisat, sinó que respon als quatre eixos estratègics que marquen les prioritats d'esta Institució i que marquen el rumb de tota la província. Sabem on volem arribar i tenim un projecte polític per aconseguir-ho, un projecte que arreplega el sentir dels castellanencs després de recórrer cada racó de la província; un projecte polític sobre els que recauen els 131 milions d'euros del Pressupost 2017, bàsicament ancorat en quatre eixos.

En primer lloc, liderar el desenvolupament econòmic dels nostres pobles i la creació d'ocupació; en segon lloc, igualar les oportunitats en tots els racons d'aquesta terra; en tercer lloc, defensar Castelló, defensar eixes 135 identitats, defensar la cultura, les tradicions, el talent i la força d'esta societat; i en quart lloc, millorar l'eficiència, l'eficàcia i la transparència d'esta Institució al servei d'una província que es sent protagonista i orgullosa.

Per impulsar el territori, el primer dels eixos, i dinamitzar l'economia, este Govern treballa al costat dels sectors productius de referència com són el taulell, el turisme o la citricultura. Hem ficat en marxa la major aposta per la formació, l'ocupació i l'emprededurisme, a través del servei de Promoció Econòmica, del qual ja hui, es beneficien més de 15.000 castellanencs, i portem endavant iniciatives que fiquen en valor els nostres pobles com són Castelló Ruta del Sabor, Castelló Senior, que suma ja més de 20.000 viatgers, o l'organització i patrocini del major calendari d'esdeveniments esportius amb un impacte anual de més de catorze milions d'euros per als nostres pobles, o la major aposta, per fer de Castelló la millor terra de festivals, amb més de 700.000 assistents, 2.000 llocs de treball i 60 milions d'euros d'impacte i creixent cada any el nombre de festivals.

Per igualar oportunitats, el segon dels eixos, hem ficat en marxa, per una banda, el programa social més ambiciós d'esta Casa com és Repoblem, que inclou la xarxa d'unitats respira, les ajudes a la natalitat, el servei de teleajuda, les beques per a informadors turístics o l'escola matiner, i per altra banda, el Castelló 135, que he comentat, i les actuacions en carreteres, en depuradors, i totes aquelles com el Pla wifi 135, que facen de cadascun dels pobles, des de Castell de Cabres a la capital, un lloc millor per a viure.

Per recuperar i divulgar el nostre patrimoni cultural, paisatgístic i immaterial, el tercer dels eixos, contem amb el brillant treball del servei de Restauració, amb les ajudes a les nostres bandes de música, les ajudes a la cultura popular o a iniciatives supramunicipals com és la Llum de la Memòria o Camins de Penyalosa.

Castelló és un terra amb un atractiu singular, una terra de tradicions i història, que mereixen i necessiten ser defensades i posades en valor per a no deixar escapar cap oportunitat de futur i eixa és la tasca d'esta Institució.

Per a millor l'eficiència en la gestió que abans he defès, el quart dels eixos, i treballar per una administració més útil i racional, hem actuat en polítiques de transparència, en

polítiques de participació ciutadana i de tecnologia mòbil, com demostren ferramentes com el Portal de Transparència, la implantació de la Seu Electrònica de la Diputació i ajuntaments, la renovació i millora de l'accessibilitat de dipc.as o la posada en marxa d'aplicacions mòbils de serveis al ciutadà com la dels ajuntaments, com la d'Arquer, o la del Castell de Peníscola.

Este és el projecte polític en el que treballem i en el que centrarem els nostres esforços al llarg del pròxim any, un full de ruta cap a un futur que encarna els valors i aspiracions dels pobles d'esta província. Un projecte per a millorar la terra de la qual ens sentim orgullosos i per a millorar el benestar dels ciutadans, des de la igualtat, des de la cohesió territorial i des de la defensa dels interessos dels veïns dels pobles de Castelló.

Però no podem construir sols el Castelló que volem, necessitem la implicació de la resta d'administracions, per això aprofite este debat per demanar a la Generalitat i al Govern, amb la mateixa vehemència, el que Castelló es mereix i necessita per a poder tirar endavant. Castelló ocupa una posició estratègica en el Mediterrani, raó per la qual demanem millorar les connexions per terra, tant viària com ferroviària, per mar i per aire. Parlem de les infraestructures que fa temps que esperem per a ser una província més forta i competitiva, per traure el màxim potencial als sectors locomotora com són el ceràmic, el cítricol, l'exportador o el logístic, i com a conseqüència per aconseguir atraure noves inversions nacionals i estrangeres, més treball per la nostra gent i més oportunitats pels nostres pobles.

Les empreses del segle XXI necessiten infraestructures del segle XXI i una província competitiva necessita connexions competitives, per això demanem a la Generalitat que es decidisquen per l'emplaçament de la intermodal, d'acord a criteris econòmics i estratègics i no polítics; demanem a la Generalitat les inversions justes i el finançament necessari per a cobrir i garantir la prestació, en tot el territori, dels serveis que són de la seua competència, especialment de la Sanitat, de la Dependència i de l'Educació, i que no prenga decisions com els acomiadaments de l'Hospital Provincial que minven la qualitat assistencial als castellonencs; també demanem a la Generalitat un compromís específic econòmic per a reforçar les línies aèries tal i com ha fet en València.

Demanem al Govern Central que agilitze la posada en funcionament del AVE; demanem al Govern Central que programe del obres d'accés al sud del Port de Castelló, demanem al Govern que execute quan abans les obres licitades de la Nacional 232 i que aquest siga l'eix interior fins a Vinaròs, des de l'interior d'Espanya fins a Vinaròs; també demanem al Govern que concloga la redacció dels projectes de la CV-10, futura A-7 i que rescate l'autopista AP-7 quan en aquesta legislatura concloga la seua concessió; demanem al Govern que culmine les inversions del Pla de demarcació de la conca de l'Ebre, que garantisquen la reserva de deu hectòmetres cúbics per la província, arreplegada en el Pla de conca, gràcies a les negociacions fetes per este Govern provincial i a la vegada, que es done una solució definitiva a les dues dessaladores construïdes en la nostra província; demanem al Govern que seguisca apostant per la competitivitat de la nostra indústria taulellera millorant la competència del HAP del gas, perquè els costos puguen ser competitius.

Per últim, també demanem a la Generalitat consensuar la coordinació de competències i no duplicar esforços, per a que cadascú s'encarregue de les que millor pot prestar per proximitat, per agilitat i per coneixement del territori. Creiem que els acord són sempre més útils que els decrets, com hem demostrat en moltes ocasions.

Totes estes demandes no és més ni menys que el que li correspon i es mereix esta terra, perquè no volem ser ni menys que altres territoris ni tampoc més, el que en toca. Amb tot açò Castelló pot arribar tant lluny com es propose, i on volem arribar? Quina és la proposta d'este Govern per a Castelló? Quin és el somni d'esta Corporació per a Castelló?

Volem un Castelló on tots els veïns visquen on visquen, gaudisquen de les mateixes oportunitats, un Castelló amb major qualitat de vida per la nostra gent i més bones experiències per als que ens visiten; volem un Castelló que no es deixe ningú pel camí, garantint el benestar social per a tots; volem un Castelló amb més treball, amb menys atur, amb empreses competitives que miren a Europa i al mon, que creen treballs de qualitat i sous justs; volem un Castelló que premie la cultura de l'esforç i que promoga l'emprededurisme i el talent, per a consolidar eixe progrés econòmic i el futur dels nostres pobles; volem un Castelló que defense la llibertat econòmica i social, on l'administració no adorma el creixement empresarial i personal; volem un Castelló que assumisca la política com la ferramenta d'arribar a acords, com hui hem demostrat, com una ferramenta per a consensuar per a sumar voluntats per l'interès dels castellonencs.

Hui, crec que hem donat un bon exemple, i ahir també, amb la Generalitat, volem un Castelló del que sentir-nos més orgullosos dels nostres valors, de les nostres identitats i dels nostres pobles, en definitiva, volem un Castelló lider en oportunitats, lider en qualitat de vida, lider en benestar social, un Castelló amb un futur més brillant per a les pròximes generacions i eixe futur l'hem d'escriure entre nosaltres.

Com el meu Equip i jo no estem disposat a que estes paraules se les emporte el vent, ja ens hem posat a treballar dur per a dur iniciatives que hem comentat, i moltes altres que arribaran prompte, en esta mateixa direcció.

Esta és la humil visió de com veig l'Estat de la Província i este és el nostre projecte per a esta Terra, estic encantat de sentir les opinions i visions polifòniques que des dels Grups es puguen llençar a este respecte. No tenim més programa per als pròxims dos anys que el mateix que teníem el dia que vam prestar jurament per primera vegada en esta Casa: fer de Castelló un lloc millor per a viure i del que tots els castellonencs ens sentim més orgullosos. Moltes gràcies.»

Sr. Vallejo:

“Bien, imagino que en un debate sobre el Estado de la Provincia, entraremos a hacer una valoración de lo que ha pasado este último año. Desde Castelló en Moviment, pues mantiene las diferencias con el actual Gobierno provincial, a pesar de lo que hemos visto hoy en los POYS, sobre el papel que debe desarrollar esta Institución, y no vamos a entrar en la anacrónica forma de designación de representantes que establece la actual ley y que queda lejos de lo que los municipalismos podemos entender como democrática.

Entrando en la gestión de la Institución, ya expresamos nuestro desacuerdo en el voto en contra, con el voto en contra de los Presupuestos, por el hecho de orientar desde la Diputación, la inversión de los municipios, a pesar de haber hecho avances, como hemos visto hoy en los POYS, se sigue violentando la autonomía local con el papel que tiene actualmente la Diputación, y también se han realizado avances en el uso de la cuenta 413 desde esta Institución, que suponía dejar facturas en el cajón, según la Sindicatura de

Comptes se ha rebajado el uso y abuso de esta cuenta, aunque todavía debería llevarse a un uso excepcional.

Por otro lado, hay aspectos que deberían corregirse, poner elementos de control no es solo publicar en la web todo lo que se hace en la Diputación, sino cómo lo hace y comprobar si es efectivo. Viendo los Informes de la Sindicatura, se advierte un aspecto concreto, como puede ser, a lo mejor, el hecho de haber hecho subvenciones a fundaciones como la del Padre Ricardo con irregularidades administrativas, por muy social que sea la labora. Esta es una situación conocida desde el Ayuntamiento también y se puede solucionar si se regulariza primero la fundación, esta fundación en concreto, para luego apoyarla, ya que para eso se tienen estos medios.

Pero otra advertencia que hace la Sindicatura, y que esta sí que es importante, es la falta de una memoria justificativa de costes y rendimiento de los servicios públicos, y la falta de una memoria demostrativa del grado de cumplimiento de los objetivos y el coste de los mismos. Este ya es un problema que consideramos importante porque en un momento en que se escasean los recursos, hay que establecer un control de costes para saber si el dinero está bien empleado, por eso pensamos que estas son las carencias importantes que, de subsanarse, podían evitar un despilfarro en una institución pública como puede ser esta.

Sobre el papel queda muy bien decirle a los ciudadanos en qué nos gastamos el dinero, pero nosotros creemos que lo más importante también es el cómo lo gastamos y pedimos que se haga un esfuerzo en este aspecto para, que nos permita a todos realizar ese control sobre los costes y la rentabilidad de lo gestionado.

En cuestiones concretas como el Consorcio del Hospital Provincial también hace falta una postura clara, esta materia no es competencia de la Diputación y pensamos que acuerdos intermedios son malos acuerdos; si la Sanidad es competencia de la Generalitat no cabe crear organismos satélites y menos en forma de fundación. Tanto el Consorcio como la Fundación deben ser objeto de revisión y el Tribunal de Cuentas en su informe de 2012 sobre fundaciones en entes locales fue claro: "... no existe normativa específica que habilite legalmente a las entidades locales para la constitución de fundaciones privadas como instrumento de consecución de intereses públicos al carecer de amparo legal.." Como nos decía un técnico de la administración, hay que acabar con los zombis administrativos, y en el Informe mismo del Tribunal, define la fundación como una ".. anomalía administrativa que puede ser nido de corrupción si no se regula y se controla.." No basta con la regulación de la Ley de 2015 sobre fundaciones públicas, aunque sí que podemos remitirnos a esta ley y nos sirve en el sentido de que obliga a realizar un estudio de viabilidad y de justificación del uso, de estas fundaciones, y no se refiere a justificar el objeto fundacional, que puede ser prioritario, sino a la forma de fundación que se le da.

Así pues, es mejor evitar el uso de esta forma de fundación y sería fácil demostrar su inviabilidad si esta Diputación tuviera una contabilidad de costes, como hemos dicho antes, y que fuera accesible.

El sistema de supervisión, entiende el Tribunal de Cuentas, que es obligatorio y que debe ir asociado al ente que tiene la competencia, así que, todavía es peor en este caso porque el Consorcio y la competencia es de la Generalitat por un lado y la Fundación es de la Diputación, por otro.

Estas son incoherencias que solo sirven para empeorar el servicio de los ciudadanos, creemos que la deficiente gestión económica y de personal que ha existido en el Consorcio del Hospital Provincial, es suficiente muestra de que hay que tomar medidas para que no se repita en el futuro, y no basta con la supervisión de vez en cuando por parte del Tribunal de Cuentas o de la Sindicatura, porque solo hay que ver como una fundación como la del Hospital General de Valencia, recogida en el Informe del Tribunal de Cuentas sin irregularidades destacadas, está siendo objeto de investigación por la Fiscalía y por eso los Informes hablan de la necesidad de un sistema de supervisión continua.

Por otro lado, pues, no es Santo de nuestra devoción tampoco, el Consorcio de Bomberos, no creemos que sea la transparencia que tango se pregona desde la Diputación, una característica de este Consorcio, y el error puede estar en lo que entendemos por transparencia, nosotros entendemos que no se trata de poner a la vista de todos el resultado de la gestión, sino la gestión misma, los procedimientos para la toma de decisiones debe ser igualmente de fácil acceso y la supervisión en la ejecución de los contratos, objeto de una labor de inspección continua. Si no se hace así, solo se puede revisar lo realizado con pocas posibilidades de influir y corregir, y solo queda la mera denuncia como método de control.

Así que, si hay voluntad de mejorar el funcionamiento de esta Institución, debe ir encaminado a lograr un instrumento efectivo, transparente y participativo y mientras, resolver el debate político sobre cuál es la función de las diputaciones o si no la tiene.”

Sra. Gabarda:

“Bueno, buenas tardes, me reitero en los saludos, a los medios de comunicación, a los asistentes, diputados y ciudadanos que nos siguen hoy, en este Pleno y vía retransmisión en directo.

Hoy es el primer debate del Estado de la Provincia para Ciudadanos, y sinceramente creemos que cuanto más coincidamos en las prioridades para la provincia, todos los Grupos Políticos, mayor será la probabilidad de solucionar los problemas a los castellanenses, que es para lo que tenemos aquí representación.

Uno de los principales problemas que tiene la provincia, son sus malas comunicaciones; hemos llegado a acuerdos y reivindicaciones en este asunto, el desdoblamiento de la N340, la liberalización de la AP7, las malas carreteras hacia el interior de la provincia, por no hablar del esperpéntico funcionamiento del trayecto de Cercanías que une Castellón con Valencia.

Espero que podamos llegar a solucionar algunos de ellos, aquí venimos y hablamos de problemas, de reivindicaciones, pero a estos problemas hay que ponerle rostro. El otro día me comentaba una vecina de Castellón que por la tarde cogió un tren para ir a estudiar a Valencia, que tenía una clase de una hora, y tuvo que, cuando llegó, volver en el tren, tal cual bajó del tren, volver a subir para volver a Castellón porque había llegado muy tarde.

Otro ejemplo, el de un castellanense que se fue a Valencia, que tenía visita en el Hospital La Fe, previniendo ya las obras y el posible atasco, salió con mucha antelación de su domicilio, sin embargo llegó también tarde a la visita, y así podríamos poner más rostros de trabajadores, estudiantes, empresas que quieren exportar sus productos, gente que ha tenido que buscar trabajo fuera de la provincia de Castellón y vuelve los fines de semana.

Es una realidad a la que podemos poner parches pero lo que tenemos que poner son soluciones duraderas. Un trayecto de algo más de 70 km, no puede suponer un obstáculo a nuestra movilidad, nuestra economía o nuestro empleo.

En cuanto a la accesibilidad para personas con discapacidad no hemos avanzado, Castellón se vuelve a quedar a la cola de la Comunidad, ADIF hará accesibles las estaciones, según comunicó, y los trenes de Valencia y Alicante, pero no así los de Castellón.

Otra cosa que también nos preocupa en el devenir de nuestra provincia, es la falta de lealtad entre la Generalitat y la Diputación, que hemos visto durante este último año, que si bien, últimamente parecen haber llegado a acuerdos, no es a lo que nos tenéis acostumbrados, y es que, lo mejor para la provincia, es que tanto la Generalitat, como la Diputación y los ayuntamientos, remen en la misma dirección, en gestionar con eficiencia, eficacia y destinando los recursos públicos a lo que realmente importa a los castellonenses que son los servicios sociales, la sanidad, la educación y el empleo. Se trata de colaborar y no de competir.

Desde Ciudadanos consideramos que los tiempos de recortes han llegado a su fin, por ello estaremos en frente del que pegue tijeretazo a Sanidad o a Educación, sean las siglas que sean, al igual que estaremos enfrente de quien meta la mano en la caja, sean también de las siglas que sean.

Pero no me gustaría centrarme en lo que nos separa sino en lo que nos une. Se alcanzó un acuerdo que algunos medios tildaron de histórico, con los Presupuestos de la Diputación, no sé si fue para tanto, por lo de histórico, pero sí quisiera agradecer de nuevo, este margen y espacio de diálogo que espero se mantenga durante toda la legislatura para abordar las verdaderas carencias y mejorar la calidad de vida de los castellonenses.

Hoy hemos también llegado a un acuerdo importante con el tema de los POYS; venimos de unos años duros de crisis económica, algunos ayuntamientos, al igual que algunas familias, están con el agua al cuello, superando esta crisis como pueden, y es nuestro deber, el deber de que todos los castellonenses, independientemente de dónde sean, de municipio costero, de capital o del interior, puedan tener la misma calidad de vida, los mismos servicios y las mismas oportunidades, y esa es una preocupación de Ciudadanos, que ve en esta provincia un sinfín de posibilidades que pueden abrir un futuro de crecimiento y oportunidades como los años anteriores a la crisis.

Tenemos municipios con marca propia, como es el caso de Peñíscola, por su turismo, calidad de playas y riqueza cultural; el caso del municipio de mi compañera de Partido, Benicasim, que goza también de turismo y festivales que potencian su municipio en el exterior, y así podríamos extender a Vinaròs, por su gastronomía, a Vila-real por su industria, y seguro que podría seguir enumerando muchísimos más, pero tenemos el tiempo que tenemos y me gustaría centrarme en lo que no estamos aprovechando. Un interior de la provincia que tiene municipios como Morella, Vistabella y otros parajes y lugares espectaculares, que necesitan de apoyo para atraer un turismo incipiente, como el rural y el agroturismo, pero que en otros lugares es todo una referencia en la creación de empleo, crecimiento económico y sostenibilidad de ayuntamientos con baja población; no hace mucho, el Grupo Compromís, se acordó de ellos, tenemos que trabajar juntos en esta dirección.

Pero también existen municipios como Tales, como les Alqueries, que han sido objeto de nuestras enmiendas, y que esperan inversiones; esperan, en muchos casos, recursos para afrontar obra que, por sí solos, es imposible que afronten. Si tengo un propósito para el 2017 es recorrer todavía más esta preciosa provincia, que he recorrido ya de cabo a rabo, para que no haya un solo problema, una sola necesidad, que Ciudadanos no intente ponerle solución.

Sectores clave y tradicionales como la agricultura y la pesca, debemos fomentar y apoyar su modernización, para ofrecer productos de valor añadido, que tengan salida tanto a nivel nacional como internacional, hemos llegado a acuerdos, en esta Diputación, en materias de protección de las naranjas valencianas y seguro que podemos alcanzar otros acuerdos, con voluntad política, pero también un sector clave que está a la vanguardia, el azulejero, que necesita de infraestructuras fuertes como el corredor mediterráneo y la intermodal, que hagan sus exportaciones más competitivas, que permitan a la provincia ser enclave de su crecimiento empresarial.

Pero si algo me preocupa como portavoz de Ciudadanos, madre y castellonense, es la deriva de la educación en la Comunidad Valenciana, cuando hemos conseguido que se hable de Educación como un pacto de Estado a una generación vista, a nivel nacional, vemos como el Consell impone un modelo adoctrinador sin contar con familias, docentes ni agentes implicados, con el único fin de discriminar y sacar carnés de mejor valenciano o peor valenciano. La educación de nuestros hijos es su futuro, no convirtamos su futuro en los propósitos de una legislatura, y sin abandonar los colegios valencianos, algo con lo que Ciudadanos está muy comprometido, es el acoso escolar, objeto de propuestas para el Presupuesto de la Diputación, hemos conseguido que empiece a andar el teléfono contra el acoso escolar en el Congreso. Démosle publicidad y acompañémoslo de nuevas medidas y campañas de concienciación en la provincia. Y los barracones, los barracones, algo que ocupaba titulares la legislatura pasada y que sigue persistiendo el problema con el Gobierno de las personas, ni un niño más estudiando en barracones.

Otro tema del que me gustaría hablar y que hemos sufrido recientemente, es la época de lluvias, y ya un poco más lejos, depende para quién, la época de la sequía. Si todos los años se repiten la sequía y las lluvias torrenciales, preparémosnos, dotemos a la provincia de los recursos suficientes para afrontar estos dos problemas, dotemos a nuestros cuerpos de seguridad, prevención de incendios, de los mejores recursos para trabajar, ahí siempre encontrarán la mano de Ciudadanos. Este verano nos estremecían las imágenes de algunos incendios y hace pocos días nos estremecían las imágenes de calles que parecían ríos y puentes que parecían cascadas con las fuertes lluvias.

espero no pasarme de tiempo, Sr. Presidente, pero no me gustaría abandonar mi primera intervención sin abordar el empleo. El empleo es la mejor forma de terminar con la pobreza, el empleo es la mejor forma de pagar las pensiones, la educación, la sanidad, algo que había sobrado en la provincia de Castellón, un desempleo bajísimo en el pasado, prácticamente cero en Castellón, hasta pincharse la burbuja de la construcción, ahí empezó todo. Una economía demasiado dependiente de este sector y que ha tenido en muchas ocasiones que reconvertirse a la fuerza por su supervivencia.

Tenemos que fomentar el empleo y consolidarlo, en aquellas franjas de edad que más difícil lo tienen, jóvenes y mayores. Jóvenes que desencadenan unas prácticas tras otras, con sueldos que no se pueden llamar salarios, con el fin de abrirse las puertas en el mercado

laboral, joves preparadíssims que necessiten de oportunitats, que han tingut que sortir fora de la província i que tornen ara, en aquestes dates, a les llars, amb les seues famílies, per a gaudir de la Nadal, molts d'ells esperant poder algun dia quedar-se.

Majors que en la seua majoria, han estat empleats específicament en un sector, com podria ser la construcció, o en fàbriques, i que hem de apostar fermament per cursos de formació per a que es reciclen i puguin optar a un altre tipus de feines.

I sense abandonar el treball, em gustaria abordar el treball autònom i els autònoms. Tenim que treballar per a que no es baixi ni una persiana més; no podem fer triar al treball autònom entre pagar la cuota o menjar, entre pagar la cuota o la llum; hem de eliminar obstacles i ajudar a la formació, aconsellar a valentes de que vulguen treballar i sobretot, ajudar a consolidar els seus negocis. Moltes gràcies.”

Sr. President: «Ha clavat els deu minuts, senyora Gabarda.»

Sr. Trencó:

«Bé, bon dia a tots, a veure jo també si clave els deu minuts.

Aquest debat s'anomena Estat de la Província, però en realitat des del nostre punt de vista, hauria de ser el debat sobre la incidència de les polítiques de la Diputació en la província.

Tots sabem que aquesta Entitat no gestiona tots els serveis i totes les inversions a que ha fet referència el president i que ha reivindicat, sinó que solament una part molt xicoteta; només tenim un pressupost de 130 milions d'euros que, pràcticament, crec que l'Ajuntament de Castelló té més quantitat econòmica que nosaltres mateixa, per tant, i l'enfocament que nosaltres fem d'aquest debat és veure, de quina manera, eixes polítiques de la Diputació estan afectant al nostre territori i al benestar dels ciutadans.

En un principi, Compromís es va marcar una sèrie d'objectius que, bàsicament era, per un costat, potenciar les ajudes i serveis que s'oferixen als municipis més xicotets, que en Castelló eren la majoria, i per una altra part, la millora en la eficàcia dels serveis i que estos arriben a tots, cosa que va molt lligada a l'establiment de mancomunitats de serveis que tenen per objectiu descentralitzar la presa de decisions i aproximar als ciutadans la participació per a fer efectives les seues necessitats.

Al llarg d'aquests mesos, Compromís ha presentat una gran quantitat de propostes que van en esta línia d'actuació: transport adaptat al món rural, potenciació del turisme rural, ajudes per a potenciar els béns culturals i patrimonials com a recurs turístic, les unitats de respirar a tots els pobles, horts socials en terres propietat de la Diputació, desfibriladors, i l'última que hem presentat hui mateixa, que han aprovat tots els Grups polítics, com les ajudes al patrimoni cultural, al patrimoni arquitectònic, a partir de les ajudes a persones a nivell individual.

El primer canvi important, l'hem vist hui, que ha sigut l'aprovació de les noves bases dels POYS 2017, que ara s'anomenen Plans de cooperació, amb un canvi substancial respecte als recursos econòmics i sobretot, respecte a la forma de repartir-los, on el criteri, és a dir, la

decisió política, és fonamental. Creiem que eixe és el camí, ser més equitatius i que cada municipi, siga del color polític que siga, tinga el mateix tractament que el poble veí. Que no continuen passant situacions de desequilibri, que els ciutadans perceben de forma molt negativa i genera un malestar que entenc que, des d'esta Diputació, no hem de continuar amb ell i hem d'acabar-ho i crec que eixa és la idea que tenim tots.

Primer, voldríem fer una fotografia d'un poc com veiem l'actuació de la Diputació i les diverses àrees. En primer lloc, veiem que continuen havent tota una sèrie de duplicitats en serveis que s'ofereixen, o són competències d'altres administracions. L'única explicació és, simplement l'actuació política per fer presència de Partit polític, el Partit Popular en eixe municipi o per deixar-se veure. Per exemple, el tema de l'ajuda que, les ajudes al bullying, per exemple, que el Pressupost planteja una quantitat de 20.000€, entenem que no té sentit si la Generalitat, si la Conselleria d'Educació ja té tota una planificació sobre este tema, o en el cas que es volguera treballar en ell, el normal seria coordinar actuacions, però no duplicar i que a un mateix centre li arribe un programa, per un costat de Conselleria i per un altre costat, de la Diputació.

S'han plantejat també, i hi ha en el Pressupost, ajudes a escoles matineres, que la majoria d'elles, les que hi ha en este moment, les porten els ajuntaments o fins i tot, algunes Ampes, per tant, són serveis que actualment s'estan donant i que caldria regular.

O un conveni amb la Guàrdia Civil per fer infraestructures, amb un pressupost de 200.000 euros que després, resulta que en compte de, a pobles xicotets, es dedica, com s'ha dedicat este any anterior, a pobles grans com Castelló, Borriana o Almassora, cosa que no s'acaba d'entendre.

Les ajudes a esports i cultura, sobre tot les destinades a associacions i clubs, planteja un altre problema, que és la duplicitat d'ajudes que donem, per una part, els ajuntaments i per una part la Diputació, el que genera, moltes vegades, una certa picaresca, per parts d'estes entitats o associacions.

I, hem de dir que, per una altra banda, sí que és veritat que la Diputació realitza una tasca positiva i complementària en algun tipus de serveis i això és important, per exemple el programa d'arreglada de papers a les escoles, que no es cobreix des d'altres administracions, o els serveis que s'ofereixen en Penyeta Roja, o l'ajuda a les unitats de respir, que complementa totes les ajudes i tots els programes de centres de dia que té la Conselleria. O la col·laboració amb els conservatoris per evitar que estos tanquen i que tot el territori tinga eixe servei que pensem fonamental.

Però després també trobem una sèrie d'ajudes que són inexplicables, en tenim unes que són duplicitat, altres que són .. i altres que no entenem, com per exemple ajudes a Colles de Castelló que es suposa, a colles de festes, que es suposa que són per fer activitats culturals, però ja estem una altra vegada en el mateix problema de sempre, doncs, igual que es dona a estes dos colles de Castelló, els altres pobles també podrien plantejar perquè no a elles per complir el 25 aniversari que es planteja ací. Crec que estes coses, encara que són detalls, sí que convindria corregir-ho i fer altre tipus de plantejament perquè realment no és molt seriós.

O subvencionar activitats de forma molt desproporcionada en relació a pobles de l'entorn, com és el cas de Peníscola que rep, per les tres ajudes que té, teatre clàssic, música antiga

i activitats culturals, el mateix que tota la Diputació, que tots els programes que té la Diputació en programació cultural, 350.000 euros i que no em faja un twit el senyor Martínez, que segurament me'l farà en un momentet, dient que no vull a Peníscola i el seu castell, l'únic que estic dient, l'únic que estic dient és que eixos recursos, al menys afecten i es repartisquen de forma equitativa a tota la Comarca, no que Peníscola siga el referent, perquè això ho tenim tots clar, que és el nostre referent turístic, però el que no pot ser és que 350.000 euros es dediquen a activitat cultural a Peníscola i 350.000 euros es dediquen a tota l'activitat cultural que realitzen els pobles en tota la província. Tant de bo en pogueren haver molts més però entenem que està desproporcionat.

O accions incoherents com promocionar l'interior, l'economia de l'interior amb 178.000 euros mentre el transport rural, que és el gran problema que tenim a l'interior i que Conselleria mai ha cobert, ni este Govern ni l'anterior, i que no es donen, es done algun tipus d'actuació ja, per part de la Diputació, i estem a l'espera que Conselleria faja algun tipus d'actuacions; es fan un parell d'actuacions puntuals com en Vallibona i Villamalur però pensem, o el tema de l'Institut de Vilafranca, que són qüestions positives, però entenem que ahí la Diputació havia d'anar un pas més per endavant, a més a més, quant molts municipis tenim transports adaptats, i per tant, es podia fer un esforç ja, avançant-se, perquè és una demanda fonamental i ahir mateixa el president ho va comentar en les seues declaracions que va fer junt a Ximo Puig.

I per un altre costat, també és important que la promoció de l'activitat a l'interior, com ha dit fa un moment en el Plenari anterior, s'ha d'implementar en noves polítiques. El Pla Avalem, ja ho ha comentat anteriorment, es centra en cursos de gestió administrativa i comercial. Deia abans el senyor diputat que és el que li han demanat els ajuntaments, és que no li poden demanar una altra cosa perquè els centres Cedex no estan preparats per a fer ninguna altra activitat. Només tenim una aula d'ordinadors i per tant, només podem fer activitats que fan referència a això, aleshores que li ha de demanar un alcalde, que faja un taller rural d'una altra cosa, eh? Sí, tenim punt de vista diferents però així ho vegem nosaltres.

No he estat no, ho he vist, he vist les fotografies... seguix? Gràcies.

O, per un altre costat també, serveis que no són massa eficaços. Ací s'ha ficat en valor el Pla wifi, que costa 500.000 euros però que dóna molts problemes de funcionament als municipis. És un bon projecte però que, per un altre costat, molts municipis ens diuen que no acaba de funcionar correctament, per tant, és una qüestió que caldria millorar, o també, com el que hem demanat moltes vegades, és la constitució d'un protocol que encara tenim pendent, de quina forma es poden utilitzar les màquines, el parc mòbil de la Diputació, per arreglar pistes i camins, que encara estem pendents que hi haja un criteri, i encara que s'atén a totes les demandes que es van fent, però realment crea molt de malestar entre els alcaldes la forma que es fa eixa distribució.

I per acabar, jo crec que ficaria damunt la taula, ficariem damunt la taula, el major fracàs que té esta Diputació, que és la participació ciutadana. Es va intentar fer un Consell de participació ciutadana, a la fi es va frenar, però no entenem com es possible que una Institució que té relació amb centenars d'associacions culturals i esportives i de caràcter social, no aconseguisca posar en marxa un sistema on tots puguen participar de les polítiques que marca la Diputació...

Sr. Presidente: «Vaja acabant, senyor Trencó.»

... ja, ah, encara estic a mitat...

«No volia ser tan dràstic, pot seguir però vaja acabant perquè s'acaba de passar dels deu minuts ja...»

.. simplement continuar dient, perquè tenia més coses que dir, perquè l'anàlisi de la Diputació és important i .. tenia moltes coses a dir.

I per una altra part, també, la forma de donar les subvencions, entenem que no és la que la ciutadania ens demana; tots els alcaldes o regidors, d'àrees que tenim que, que gestionem als pobles, hem de fer un periple de viatges per a parlar amb els diputats encarregats o amb el senyor president, per tal de demanar inversions i serveis que no poden assumir els municipis. Aquestes actuacions es plasmen en els convenis singulars o en algunes ajudes puntuals, però que per a alguns pobles són vitals: treballs en la impremta, ajudes per qualsevol activitat cultural o esportiva, actuacions, etcètera. Està clar que hem de parlar, però caldria potenciar les reunions conjuntes d'alcaldes per a que els criteris i les necessitats es posaren en comú i ser el més eficients i equitatius possibles.

Un a un, pareix ser que és més fàcil de manejar estes situacions però entenem que caldria buscar altres àrees de debat i altres espais de decisió i evitar, per exemple, duplicitats, en alguns serveis que té un municipi i el del costat demana exactament el mateix. La mancomunitat de serveis o comarcalització és l'alternativa que plantejarem nosaltres, que ja s'està portant des de Diputació en alguns serveis com els Serveis Socials o en el tema dels Bombers, i realment dóna uns resultats excel·lents, i crec també que hi ha una altra qüestió que hem vist pel funcionament de la Diputació durant este any i mig, que és la proximitat dels serveis tècnics als municipis. És complicat que un arquitecte de la Diputació faja o estiga al servei d'un municipi, perquè realment estan molt lluny; després el contacte de l'alcalde amb eixe arquitecte o amb eixe tècnic que està en els serveis de la Diputació és complicat i deuríem de buscar alguna fórmula per a millorar eixe tipus de contacte o crear altre tipus d'organismes, on realment estos tècnics estiguen més prop de la gent que els necessita, que són els alcaldes.

I, si de cas, em pare ací i després continuaré perquè tenia també alguna qüestió més que plantejar.»

Sr. Benlloch:

«Moltes gràcies senyor president.

Bé, en primer lloc, el primer que m'agradaria dir, que evidentment és complicat enfrontar-se a un debat sobre l'Estat de la Província, en estos moments en els que jo crec que, fonamentalment, a l'hora de plantejar o de limitar el que són els objectius que els hem de plantejar des d'una Institució com aquesta, no és senzill, no és fàcil. L'embolic a que ens ha sotmès el Partit Popular després de la Llei de racionalització i sostenibilitat i la de Llei d'estabilitat pressupostària, ens ha dut, com també hem pogut veure durant este any i mig de legislatura ací en esta Institució, i també en els ajuntaments, com he dit a un monumental embolic, respecte a saber què és el que hem de fer cadascú, per a evitar duplicitats i per a

fer més eficients els serveis que prestem als ciutadans.

Dit açò, també m'agradaria ser des del Grup, ens agradaria ser realistes, és a dir, i igual que ha fet el company de Compromís, dir que, no anem a convertir este debat en un parlament més del País Valencià en el que anem a discutir de tot lo diví i lo humà, atès que som conscients de quina és la realitat de la Diputació, de quina és, quines són les nostres possibilitats, quin és el pressupost que esta Institució té, un pressupost, com s'ha dit, que evidentment si restem la quantia econòmica que es destina a bombers, a personal, a carreteres, a depuradores i a algunes infraestructures més mancomunades i d'obligatòria prestació de serveis, doncs, queda el que queda, i per tant, tampoc podem estar exigint que tot el que li passe a esta Província, doncs és responsabilitat de la Diputació de Castelló, ni en positiu ni en negatiu.

Si bé dit açò i deixant clar que, per tant, no anem a convertir açò en un debat en este sentit, sí que ens agradaria parlar breument d'algunes qüestions, i especialment de quina és la tasca que la Diputació de Castelló pot fer o quin és el model de diputació que des del Grup Socialista hem defensat des del primer moment i en el que creiem i anem a continuar treballant cap al futur, independentment què no ens correspon a nosaltres el debat, de que el debat finalment es farà en el marc de l'Estat i que en l'Estat i amb esta reforma constitucional que inclús el propi Partit Popular ha anunciat una ponència en el seu futur congrés del mes de febrer per a redefinir les funcions de les diputacions.

Però, dins del marc que tenim, amb els «mimbres» que tenim, hem d'intentar fer la cistella que pot ser útil, perquè és la finalitat última que ha de complir qualsevol administració pública. A la fi, els ciutadans i les ciutadanes, el que volen és que els diners que ells paguen en els seus impostos, siguen útils i servisquen per alguna cosa i els que estem ací, jo crec que hem d'intentar contribuir a que això siga així.

Per tant, nosaltres creiem en un model de Diputació i el defensarem, breument, en pinzellades, que li done major protagonisme als ajuntaments, que convertisca açò en un vertader ajuntament d'ajuntaments i que finalment, doncs, com dic, no es convertisca en un estrat més, en un govern més, especialment perquè no és un govern que està triat pels ciutadans directament, sinó que els que estem ací som regidors i regidores que hem sigut triats en els nostres pobles i que un dia determinat ens van cridar al Jutjat per a votar i vam votar un número de representants distint, o en alguns casos que coincideix, però que, evidentment, és una segona elecció que fem entre nosaltres, renunciant a una part de la legitimitat que ens han donat els ciutadans i a la legitimitat competencial i de recursos, per a què? Doncs per a complir una sèrie d'objectius sinó, evidentment, no tindria ningun sentit, cadascú en la nostra casa i esta Institució no tindria ningun sentit.

Evidentment, quan van nàixer estes institucions, van nàixer amb uns objectius, amb unes finalitats i en una realitat i un escenari distint al que en estos moments vivim i eixe és el nostre treball, fins que no s'arribe a un acord i a un marc de reforma constitucional, el nostre treball haurà de ser el del diàleg i el d'intentar arrimar esta Institució a les necessitat que actualment tenim.

En segon lloc, m'agradaria dir que crec que el 2015 ha sigut un any molt positiu per la província de Castelló, per moltes qüestions, especialment jo crec que el canvi que s'ha produït en molts ajuntaments d'esta província i el canvi que s'ha produït en la Generalitat Valenciana, i així ho pensem des dels Socialistes de Castelló, ha sigut un canvi positiu en

les polítiques per a les persones, ha sigut un canvi positiu a l'hora de generar oportunitats i igualtat d'oportunitats, de governs de diàleg i d'un nou talant a l'hora d'administrar les administracions públiques.

Açò, evidentment, no ha sigut el únic que creiem que li ha donat positivitat o un canvi important a la situació de la nostra província, sinó que, a més, també hem de reconèixer que un govern del Partit Popular que va començar la legislatura, l'única diputació del País Valencià que el Partit Popular té majoria absoluta, o que un Partit té majoria absoluta, doncs, com hem dit abans, hem hagut de recórrer tot un camí però, en estos moments, no és obstacle, i a més vull reconèixer, que la realitat és distinta, que hem anat arrimant postures, que hem entès o hem començat a entendre tots junts el missatge dels ciutadans, en la línia d'intentar dotar de protagonisme als ajuntaments que són realment els que li donen sentit a esta Casa, independentment d'alguns objectius, que ara diré, i que crec que ha de complir la Diputació, pensem que ha de complir la Diputació, perquè prestant-los d'esta manera, som més eficients.

He de dir que, per part de la Generalitat Valenciana, hi ha una sèrie de polítiques que a més, moltes d'elles, han estat coordinant amb la pròpia Diputació, i que crec que l'exemple d'ahir, per exemple, en el tema de les brigades, o el Xarxa llibres, o les polítiques de turisme, o etcètera, que moltes vegades van començar amb discrepàncies, han acabat en acords, no? I açò és el més important, perquè a la fi, el que ens mira des de sa casa, el ciutadà i ciutadana que s'alça cada matí per a treballar i per a tirar endavant la seua família i el seu poble, el que vol és que intentem arribar a acords per a treballar en positiu.

En tercer lloc, tercer eix que m'agradaria tractar, dir que, reflexionar sobre la tasca que el Partit Popular, com he dit, ha tingut en esta Casa. Evidentment 24 anys de govern, d'un Partit en una mateixa institució, genera coses positives i genera coses negatives. Per desgràcia, la nostra opinió és que el pas del Partit Popular per la Diputació de Castelló, en la història, doncs no ha sigut un pas positiu per a esta província, per molts aspectes que no em vaig a detindre per qüestió de temps, i especialment hi ha un deute, un deute de transparència del passat, que creiem que l'Equip de govern actual no està sabent gestionar adequadament i que genera una mala imatge d'esta Institució i que moltes vegades, alguns dels avanços que puguem estar fent amb l'acord i el diàleg de tots, es veuen distorsionats per un intent d'obscurantisme o d'esborrar el que ha sigut el passat i la història d'esta Institució que, com dic, per a lo bo i per al roí, és important ficar o traure les estores al carrer.

Dit açò, he de dir que vam començar la legislatura parlant que ens trobàvem davant d'una institució que consideràvem ineficient, arbitrària, partidista, poc social i poc transparent. Eixos eren els cinc eixos en els que, contínuament en els nostres discursos, definíem el que era el treball de la Casa; jo he de dir que després d'un any i mig de treball i recordaran que en el meu discurs d'investidura, quan el president va prendre possessió, vaig dir que de les últimes coses i jo crec que l'últim i ho recorde, que em feia il·lusió en la vida, i duc uns anys en política, era ser diputat provincial, és a dir, no entenia la funció d'estes institucions. Tal vegada, la imatge que s'havia transmés, evidentment, per alguns personatges que han passat per esta Casa, doncs, m'ho han ficat difícil; la meua relació amb esta Casa des de que vaig ser alcalde, etcètera, va ser complicada, no? Però a partir d'ahí, sí que he de dir que hem fet un avanç important i que podem dir que hui, esta Institució és una institució més eficaç, crec jo, a partir de l'any que ve, i haurem d'anar analitzant-lo, menys arbitrària, menys partidista, poc més social, encara que crec que tenim un marge enorme de treball en l'àmbit social, més transparent, per desgràcia no en el passat, que és on jo crec que està la debilitat

més forta d'esta Govern.

I per acabar, per qüestió de temps, m'agradaria dir que, en el quart eix, m'agradaria parlar de reptes, de reptes als que s'enfronta esta Casa en estos moments. Jo crec que hi ha, el principal és l'atur, és el «paro», és el creixement econòmic, però vaig a recordar el que he dit al principi del meu discurs, és a dir, és evident que des de la Diputació de Castelló no es pot arreglar tot, no es pot canviar tot i per tant, este, jo crec que és una qüestió de sumar voluntats, de fer gestos i de tot el que puguem invertir per a tirar endavant este tipus de polítiques, doncs són interessants, però a modo d'enumeració, vaig a citar la cohesió territorial i ciutadana, evitar que hi haja pobles que vagen a velocitats diferents deu ser una prioritat i ciutadans i ciutadanes d'esta província que vagen a velocitats diferents; el despoblament rural; el transport públic; la xarxa de carreteres; el liderar i contribuir a mancomunar serveis; l'ajuda a xicotets municipis tècnicament, des del punt de vista de les TICS o la descentralització administrativa; la nova política, una nova política en respecte o en el tractament de l'Hospital Provincial que abandone el frontisme i el partidisme que creiem, que des d'esta Institució, s'està fent, independentment de que des de la Generalitat Valenciana tal vegada s'ha de millorar la gestió en esta qüestió i fer-la distinta, i vull dir-ho també públicament, però crec que som tots, tots, devem ser majors d'estat i moltes vegades estos enfrontaments no ens fan ningun bé ni tampoc li'l fan als professionals i a la marca del nostres Hospital.

I per acabar, dir també que la gestió en dependència, la competitivitat de l'agricultura, de la pesca o de la ramaderia de la nostra província, crec que han de ser eixos fonamentals per a poder treballar.

He de dir, per acabar en este primer bloc, que no em preocupen el més mínim, algunes qüestions que he sentit i que ara, en el temps de rèplica podrem plantejar, però nosaltres no estem perquè a les administracions se les controle d'alguna manera absurda i absoluta; administracions democràtiques, des del punt de vista de la eficiència en la comptabilitat, de la eficiència en la prestació de serveis. A la fi, la política és l'instrument que fa més feliços a la gent i moltes vegades la felicitat no es pot mesurar des del punt de vista econòmic, és a dir, caure en esta trampa en una democràcia, de que algú ens haja de mesurar contínuament, quan un servei és eficaç des del punt de vista econòmic, és senzillament renunciar a la funció que té la política, perquè a la fi, cada quatre anys, els ciutadans i ciutadanes voten. De moment, és prou.»

Sr. Sales:

«Gràcies senyor president, senyores i senyors diputats. En primer lloc voldria agrair, evidentment, l'encert del president Moliner per buscar en la seua intervenció que Castelló siga un millor lloc per a viure, per a això treballem i per a això estem ací els 27 diputats i diputades que formem part d'esta Corporació. Estic d'acord en moltes de les coses que ací han dit els companys portaveus dels diferents Grups, no en tot, evidentment, en algunes qüestions no puc estar d'acord i intentaré anar responnent a totes i cadascuna d'elles.

Però, per a començar i sense pensar que des del Grup Popular estiguem en possessió de la veritat ni que el president haja fet un discurs especialment eufòric o triomfalista, sí que és convenient, al menys, recordar que algunes de les dades que ací s'han dit, que són reals i que no responen a cap tipus de prejudici ni tampoc de triomfalisme. Jo crec que a la fi, i

també s'ha dit per part d'algun portaveu, totes les coses que passen en esta província no són responsabilitat d'esta Diputació, però evidentment, la part d'alíquota que ens puga correspondre de lo bé que passe i de lo malament que passe, doncs, també creiem que és just i és necessari, també, que es comente.

Si avui en dia hi ha 24.000 castellonencs menys desocupats que fa uns anys, doncs, això també és una evidència, no és triomfalisme, són dades empíriques; si hui en dia hi ha 1.000 empreses més que fa dos anys, hi ha 24.000 desocupats menys i tenim un 4% més d'afiliats a la Seguretat Social, i si ens visiten un 38% més de turistes, gràcies, entre altres coses, a eixe Aeroport que hui en dia és un instrument de riquesa, amb 120.000 viatgers; si la balança comercial de la província ha donat un superàvit de 2.800 milions o, no hem de caure en l'auto satisfacció però tampoc hem de caure en la melancolia, simplement hem de seguir treballant en esta línia que, com deia, i a ser possible, treballar cada vegada millor.

Deia, és mèrit del govern provincial? Doncs, segurament no tot però si en algun percentatge hem contribuït, doncs, per xicotet que siga, just és que ens puguem sentir satisfets. Avui mateix, hem presentat durant el Plenari, en el Plenari ordinari, una estratègia d'ocupació amb 41 programes per incentivar el creixement i l'ocupació a Castelló; formació a la carta, pla d'ocupació, ampliació d'acceleradors d'ocupació.. són exemples de com ens preocupa el que ací s'ha dit també, lògicament el treball, el treball de qualitat per als castellonencs i és una línia en la que anem a continuar treballant.

Creiem en un model de Diputació més eficaç i més eficient, més transparent i més útil. Més útil per a qui? Per als ciutadans i per al territori, per als pobles. Este lideratge de la Diputació, d'este nou model de diputació, és un camí que portem fent des de fa ja un temps. Ací s'ha comentat també per part dels companys, en particular d'Iñaki Vallejo, el company de Castelló en Moviment, que faltava transparència, tot i que després també el diputat socialista, el portaveu Benlloch, ha fet referència que hem avançat, també, en eixes qüestions de transparència. Jo sí que vull recordar que, pel que fa a la transparència i del bon govern, des d'esta Diputació, des del 2011, es va començar, per exemple, pactant un Reglament orgànic, per consens, entre tots els Grups polítics; hem estat pioners, no només en celebrar la Cimera d'alcaldes o en debats com el d'avui, que és el Debat de l'Estat de la Província, sinó també en retransmetre els Plenaris a través de streaming, també retransmetem les taules de contractació per internet; s'han obert canals de diàleg i de consens amb els ciutadans i els Grups polítics; s'ha dotat absolutament de transparència. Deia el senyor Vallejo que la transparència no és només mostrar el que es fa sinó també millorar en els processos de participació, bé, doncs, en això també estem i estem segurs que amb la col·laboració de tots així serà, però també és just que es diga, bé, doncs, que si hi ha transparència i ensenyem les coses, doncs, que en estos moments, en la nova web de la Diputació, que hi hagen 383.000 visites en la web de la Diputació, jo crec que és important dir-ho i si hi ha, en estos moments, de les visites que hi ha a la web, el 40% de les visites, s'ha duplicat en un any, el 40% es fan a través de mòbils, a través d'aparells mòbils, per tant, vol dir que, en estos moments, la Diputació està transmeten una imatge també, de modernitat, d'eficàcia i que, per tant, jo crec que és just, també que es reconega.

Deia la portaveu de Ciutadans, amb la qual cosa també, bé, els problemes de les infraestructures que tenim a la província de Castelló, i és cert, tenim un dèficit d'infraestructures que afecten a la nostra competitivitat i és just que ho diguem, però és que s'ha dit també moltes vegades ací, crec que hem pactat, moltes vegades, mocions, declaracions institucionals, reivindicant a totes aquelles administracions, tant a l'Estat com a

la Generalitat, per a que les infraestructures arriben a temps i a hora, ací a la nostra província.

Queia en alguna anècdota que jo, si li serveixen les anècdotes de la seua companya que va arribar tard, jo li puc dir que ahir vaig anar a per la meua dona a les tres menys quart a l'estació i a les tres i quaranta dos m'estava cridant dient-me que on estava i jo dic home, m'has dit a i quaranta-cinc, queden dos minuts, ara arribaré, vull dir que, els trens, el normal, és que arriben a hora, l'extraordinari és que no arriben a hora, excepte, evidentment, els darrers mesos que s'han vists afectats per les obres. Les obres que, afecten sempre que es fan, quan no es fan obres, per descomptat, mai afecten i en estos moments, afortunadament, el Govern d'Espanya, està a punt de culminar una vella aspiració d'este territori provincial que és el que puga arribar el AVE a la nostra província, per tant, jo crec que també, això ho hem de, ens hem de felicitar tots.

Ha parlat també vostè d'educació, Educació no és una competència que tinga la Diputació, però bé, en el que, en el que no tenim competències, si podem col·laborar, doncs, col·laborem; en el que sí que tenim competències i podem fer, anem fent. En infraestructures, li deia, hem reivindicat on havíem de reivindicar, al Govern Central i a la Generalitat, però el que ens tocava a nosaltres, ho hem fet. Hem invertit en obres i millora en la seguretat de carreteres, doncs, la d'Almassora al mar, la de Càlig a Sant Jordi, la del Castillo de Villamalefa a Puerto Mingalvo, de la Sènia a Torremiró, Castell de Cabres i Torre d'En Besora... per Castell de Cabres i Torre d'En Besora i s'ha fet la de Culla, la dels Ibarsos a Culla; s'han rehabilitat més de 2.000 quilòmetres de pistes i camins rurals, s'han aprovat també obres d'abastiment d'aigua en catorze municipis, en fi, en el que són responsabilitats nostres, estem intentant, d'alguna manera, arribar a que.. bé, s'ha parlat també ací dels problemes que donava la connexió wifi en la província, crec que ho ha comentat el portaveu de Compromís. Jo li he de dir que el Pla wifi ha donat connexió a internet a 89 municipis i ha suposat un nivell d'usuaris de 40.000 persones però ha tingut puntes de fins a 90.000 durant l'estiu, per tant, no dic jo que puga haver alguna queixa, eh! Que li puga haver arribat puntualment a vostè, igual que també la companya de la senyora Gabarda arribava tard en el tren, però que el normal no és l'excepcionalitat sinó lo ordinari, en este cas, i jo crec que, sincerament, el Pla wifi ha funcionat adequadament.

Comentava també el portaveu de Compromís, que ha hagut una certa arbitrietat i partidisme fins ara, però quan es va arribar, este Equip del president Moliner a la Diputació en 2011 es feien 19 plans, 19 ordres reglades i fins a l'any passat, se'n van fer 63, és a dir que, el canvi que ha hagut és impressionant i si ara eixe canvi es revertirà, ha sigut precisament per l'acord en els nous plans de cooperació provincial, en estos POYS del 2017 que, que van a suposar un canvi en eixe plantejament, però que fins ara ha hagut sempre eixa voluntat d'evitar que algú ens poguera acusar de partidisme, sobre tot perquè, clar, deien, és que es signen més convenis singulars en els municipis on governava el Partit Popular; jo és que vull recordar que en la legislatura anterior, el 78% dels municipis de la província, estaven governats pel Partit Popular, això també era prou normal, per tant, el que això passara.

Però bé, en qualsevol cas, estem treballant per a que eixa situació no siga objecte de crítica, precisament en el sentit d'arribar a que tot el món es puga sentir còmode en estes qüestions.

També s'ha dit que és una administració que no era eficaç i que poquet a poquet, des d'eixa

ineficàcia inicial, ha anat millorant, jo vull recordar dos dades que són prou significatives. Una és que en 2011, quan va arribar el president Moliner a la Presidència, s'executava al voltant del 80% del pressupost, o una miqueta per baix, i que l'any passat es va executar el 90% del pressupost, per tant, estem també treballant en millorar eixa eficàcia; o simplement un detall tan significatiu com són les modificacions de crèdit que, pràcticament, al 2011, eren del 30% i s'han disminuït el 50% en estos moments, que van ser només d'un 15% del que suposa el pressupost, per tant, jo crec que, en ares, en termes de transparència, d'eficàcia i d'eficiència, s'ha millorat substancialment.

Jo agraiïsc, també en la intervenció del portaveu socialista, que faja referència al paper de redefinir les diputacions, però jo sí que li voldria recordar al portaveu socialista, que eixe paper de redefinir les diputacions, no és una cosa que ara es plantege només el Partit Popular en el nou pròxim congrés, sinó que és una cosa que efectivament van pactar el propi Partit Popular i el Partit Socialista quan el 14 de març va fer una declaració en la Federació Espanyola de Municipis i Províncies, en la que apostem per unes diputacions redefinides en el seu paper i estructura, de règim comú per a prestar serveis amb major eficàcia i eficiència, especialment als municipis de menys de 20.000 habitants.

Per tant jo crec que, anem tots un poc en la mateixa línia, lamente que segurament m'hauré deixat alguna cosa per premures del temps, però intentarem ara, en la continuació del debat, poder seguint contestant. Gràcies.»

Sr. Vallejo:

“Bien, siguiendo un poco con el lío actual este que tienen los ayuntamientos, desde que llegamos aquí en el 2015, dejamos claro desde Castellón en Moviment que, para nosotros, esta Institución tiene como objeto actualmente, suplir las deficiencias que determinados ayuntamientos pueden sufrir, sobre todo en la gestión administrativa.

Más allá de esto, nos supone una ingerencia en la autonomía local y este debate, como hemos visto, ha llegado incluso al seno del Partido Popular, como se está diciendo ahora, y en el seno del Partido Socialista. En Castellón en Moviment nos tememos que la negociación parlamentaria de Madrid lleve a posturas encontradas sobre la continuidad o no de las diputaciones y que un mal acuerdo nos lleve a una solución desastrosa. Si el Partido Popular quiere mantener las diputaciones, Ciudadanos quiere quitarlas y el PSOE una solución intermedia, el resultado puede ser un quiero y no puedo que haga de las diputaciones ineficaces totalmente.

Podemos comprender la postura de este Equipo de gobierno, de mantener las diputaciones y apostar por ellas, con una profunda reforma, que las haga más ágiles y democráticas claro, pero no entendemos quitarle competencias y medios sin que desaparezcan, sólo para justificar una negociación. Aquí no hay término medio, o desaparecen como instrumento de cohesión supramunicipal y se apuesta por otros ámbitos, tipo mancomunidades, como nosotros hemos defendido en numerosas ocasiones, porque entendemos que es difícil corregir los vicios de funcionamiento adquiridos por las actuales diputaciones, o se apuesta por una modernización y como instrumento de vertebración en apoyo de los municipios. Sólo cabe una postura clara que facilite la gestión de los ayuntamientos y que sirva a la mejora del sistema y no apaños, fruto de un tira y afloja entre formaciones políticas.

Esto deberían planteárselo los respectivos Partidos políticos en Madrid y pedir opinión a los municipios, por otro lado, antes de tomar acuerdos de maquillaje electoral, que acabe, pues, con una chapuza con las diputaciones sin medios suficientes para desarrollar estas funciones. Gracias.”

Sra. Gabarda:

“Bueno, hay muchos puntos en los que estamos todos de acuerdo, y es en que todos los castellanenses deben de ser iguales, sean de un pueblo del interior o de una gran ciudad, por ello debemos de seguir trabajando para favorecer el crecimiento y el mantenimiento de los servicios públicos en toda la provincia, pero atraer inversiones necesarias como el corredor mediterráneo y la estación intermodal, también son otras de las reivindicaciones que tenemos todos los Grupos, proteger nuestros sectores clave como el azulejo o el sector citrícola, y hacer de nuestro interior un lugar de fácil acceso con carreteras y servicios en condiciones y un lugar de referencia para el turismo rural y el agroturismo, que sea una oportunidad para la generación de riqueza, dinamización económica y creación de puestos de trabajo.

Tanto el Partido Popular como Castelló en Moviment han querido hablar en su primera intervención del Hospital Provincial una vez más, desde Ciudadanos estamos cansados de que el Hospital Provincial sea el centro de noticias negativas, ya sea por recortes, los hagan las siglas que sean, o por la supuesta mala gestión anterior con una acumulación de unas facturas por valor de 32 millones de euros. Desde Ciudadanos, desde el primer momento, hemos estado a favor de la creación de tantas comisiones de investigación como sean necesarias, en todas las instituciones y en contra de los recortes en Sanidad y en Educación, es una de las cosas que quiero dejar claras.

En cuanto a Castelló en Moviment, también ha hablado en su primera intervención, del tema de las subvenciones al comedor del padre Ricardo y aquí nosotros ya mostramos nuestro desacuerdo, con que el Ayuntamiento de Castellón suprimiera las ayudas, las subvenciones al comedor. Sr. Vallejo también propusimos al Equipo de gobierno del Ayuntamiento de Castellón que se ayudara a regularizar la situación para que se le pudiera prestar las ayudas y darle las subvenciones, porque, no nos equivoquemos que el comedor del Padre Ricardo hace una gran labor y llega donde no llegan las administraciones con los más desfavorecidos. Me parece cuanto menos curioso, que hable del comedor del Padre Ricardo y no hable de otras subvenciones a colectivos como pueden ser festeros u otras similares.

Luego, en cuanto a la climatología, la lluvia ha dejado entre 90 y 100 litros por metro cuadrado en los últimos días, causando importantes daños en los cítricos. Hemos aprobado una Declaración Institucional de apoyo a los cítricos y para favorecer las ayudas al sector citrícola pero, no obstante, lo que demuestran estas lluvias es que necesitamos más recursos en inversiones para afrontarlas cuando llegan en periodos de lluvias torrenciales. Además también tenemos que incrementar esfuerzos en las labores de prevención y extinción de incendios, como hemos comentado antes, de nuestros montes, pues todos los veranos tenemos los mismos problemas que además son catástrofes lo que ocurren en nuestros montes y debemos de protegerlos, pero previniendo no actuando ya cuando el mal está hecho.

Y, bueno, en cuanto a los datos del empleo, como decía el Sr. Sales, no de manera

triumfalista, los datos que ha mencionado, evidentemente, son ciertos, pero también lo son que a parte de ser Castellón la provincia donde más baja el paro en toda España, con una caída del 3,21%, siguen habiendo 44.548 parados. Eso son los datos del SEPE también. De esos 44.548 parados, 25.434 personas son mujeres, lo que, desde luego revierte en una desigualdad objetiva que debemos de solucionar y yo creo que es importante que trabajemos desde esta Institución también, en la dirección de la igualdad.

Sin empleo anterior, daban los datos de 3.545 personas, es decir que nunca han estado ocupadas y el sector con más parados sigue siendo el sector servicios. Está muy bien pero los datos son buenos, que haya bajado el desempleo, pero tenemos que tener en cuenta que debemos de consolidarlo, porque no es suficiente con ir encadenando contratos temporales, no es buen empleo y debemos de trabajar para que no sea desde luego, flor de un día, y la tendencia alcista se mantenga...

– vaja acabant senyora Gabarda –

... es el principal problema de los ciudadanos y castellonenses y desde la Diputación se está trabajando para combatir estas altas cifras de desempleo, que son un verdadero drama para muchas familias y hay que ponerle rostro, pero Ciudadanos seguirá trabajando para alcanzar acuerdos y proponer medidas para disminuir el desempleo en Castellón y para consolidar el empleo que hay. Muchas gracias.”

Sr. Trencó:

«Sí, nosaltres insistir en què el nostre discurs va dirigit sobretot, a les funcions que té aquesta Institució que és, com es diu moltes vegades, una institució, que s'ha dit també ací fa un moment, ajuntament d'ajuntaments, prestadora de serveis i obres a pobles menuts, sobre tot de l'interior, i eixa ha sigut un poc la nostra exposició, de quina manera veiem que hi ha coses que són millorables, ara s'ha produït una millora important en els POYS, però també hi ha moltes altres coses que cal millorar i que cal incidir en elles. És molt important el AVE i el corredor mediterrani per tota la província, però sobretot a nosaltres, entenc que la prioritat ha de ser que les persones de l'interior es puguen comunicar en la costa i que, com hem dit moltes vegades, una persona d'un poble menut no pot anar ni al banc a traure diners, és dir que, que està molt bé fer totes estes peticions però les nostres competències i el que ens demana la gent és, sobre tot, que li intentem solucionar els problemes del dia a dia, que té la província i que són, poden ser competència o junt a altres administracions, poder ajudar a que eixos problemes es resolguen.

En esta línea, en esta línea también, el que m'havia deixat de dir en l'anterior intervenció és, sobretot, una qüestió que tampoc ens agrada massa, que s'ha produït al llarg de tot este any, que és l'enfrontament amb la Generalitat, aquesta Institució s'ha utilitzat moltes vegades com a element distorsionador de les relacions amb la Generalitat Valenciana i l'Hospital Provincial, que és el que m'havia quedat abans per comentar, és l'exemple més gran d'utilitzar-lo per dir que des de València ens lleven un servei i que es gestiona malament; entenem que això no és el camí. Compromís sempre ha lluitat perquè l'Hospital, com es diu ací moltes vegades, siga un hospital de referència i d'eixe punt de vista hem estat treballant per a que tinga l'accelerador, per a que es facen les obres de remodelació que pareix ser que és la línia que ara s'està seguint en este moment, i entenem que és la que s'hauria de seguir. És clar que no és una competència nostra, però si volem estar ahí, si

volem participar, el normal és que ho fem econòmicament i d'alguna manera, com s'ha fet ara amb el conveni que hem firmat fa un moment, encara que era una cosa anterior, però pensem que eixe és el camí.

I l'Hospital també ens ha portat a.. el problema de l'Hospital ens fa referència també al passat que s'ha comentat ací, un passat que no podem deixar ocult i necessitem saber què és el que ha passat, la transparència ha d'anar també cap ahí, també ho han comentat també ací alguns companys, tant en l'Hospital Provincial com totes les actuacions que s'han realitzat al seu voltant. Creiem que és el mateix Partit Popular el que hauria de prendre la iniciativa què açò eixira a la llum i que eixa comissió d'investigació que hem demanat tots els Grups de l'oposició, la tire ell mateixa endavant o la promoció ell i eixe seria el fòrum on, fins i tot, el problema que hi ha ara, que si ens donen les factures que si no ens les donen, doncs, realment podia ser el lloc on diguera, doncs, l'administració, també la Conselleria, doncs, plantejara i no ficara ningun problema a l'hora d'aportar tota la documentació que realment fa falta per conèixer què és el que ha passat. La corrupció és el gran mal, la lacra del món polític i no podem donar treva a eixa problemàtica i sobretot potenciar la transparència que és la forma de prevenir-la i tallar totes estes actuacions.

Per tancar, dir que la Institució té un paper important a fer en l'ajuda als municipis, com he dit al principi, però esta sempre ha de fer-se en la línia que s'ha comentat ací, de forma més equitativa i tenint en compte les necessitats reials de les localitats i sobretot augmentar-ho de la forma més clara possible. La Institució ha de tindre el reconeixement que ha de tindre per part de tots els pobles i que no es donen imatges distorsionades com hem comentat ací. Gràcies.»

Sr. Benlloch:

«Gràcies senyor president. El que és evident és que jo no he ficat en discussió, en ningun moment, les dades que ha donat el senyor president, és cert que des del punt de vista macroeconòmic la província està molt millor, és evident que tampoc ho és gràcies ni a les administracions, ni als ajuntaments, ni a la Diputació, ni a la Generalitat, jo he dit, i he volgut ficar en valor el canvi en els ajuntaments, que s'ha produït, i en la Generalitat per vàries polítiques en esta província, en estos moments, els xiquets ja no hauran de comprar els llibres de text, però si això és així també és perquè la Diputació ha aportat i ha coordinat eixa política; podríem estar parlant de lo de les brigades d'ahir, en matèria d'emergències, podríem estar parlant dels temes de turisme, és a dir, que la província està millor des del punt de vista macroeconòmic però és veritat que eixa milloria no arriba a tot el món i que especialment tenim bosses importants de treballadors, inclús pobres, en estos moments, fruit d'una reforma laboral del Partit Popular, que també està en crisi en estos moments i que espere que la seua debilitat parlamentària, ens permeta també i el canvi de xip, doncs, avançar a millorar esta situació, no?»

Però no vaig a perdre en qüestions per tant, i sobretot felicitar i agrair que tot este avanç que té la província, especialment no és fruit del treball de les administracions sinó de la societat civil, de les empreses i de la gent que s'alça cada dia i cada matí a tirar endavant els seus negocis i les seues il·lusions i el seu futur.

Senzillament vull acabar no entrant a discutir en ningú, jo crec que està sent un debat interessant, des del punt de vista de la tranquil·litat, que respon evidentment al que ha sigut

el Plenari anterior i al que ha sigut el Plenari de pressupostos d'enguany, no? És evident que quan les coses es relaxen, és evident que quan hi ha acord, és evident que quan hi ha més consens, doncs, la tranquil·litat ha de brillar, no tindria ningun sentit que estiguérem aprovant tot anteriorment, pràcticament, perquè hem contribuït amb el nostre treball i amb les nostres mocions, i durant tot este any i mig a que això siga així, i tots hem ficat una pedreta i tota pedreta fa paret, i especialment estem orgullosos des del Grup Socialista d'haver aconseguit moltes de les reivindicacions que nosaltres anàvem plantejant des del primer moment, no tindria ningun sentit que ara ens ficàrem ací a embroncar-nos per les qüestions que creiem negatives, no? Que evidentment hi ha moltes, que no ens dóna temps en deu minuts ni en cinc, i que tenim tot l'any, en totes les Comissions Informatives, en tots els debats, en tots els Plenaris, per a poder ficar damunt la taula.

Senzillament dir que, respecte a la reflexió que estem fent últimament del model de diputacions, ha transmés el senyor Sales que també el Partit Socialista s'ho està plantejant, per descomptat, i a més, dins del Partit Socialista, també hi ha maneres distintes en les pròpies autonomies, de veure què ha de ser en el futur les diputacions. Però jo a la fi vull fer una última reflexió, és a dir, ací hem passat, o hem de passar en esta Institució, que es dedicava no fa molt de temps, a ser l'aeroport del «abuelito», a fer aeroports per a «el abuelito»; o a crear places de bous, com la de la Vall d'Alba, per a que ara no es facen ni bous; o per exemple, a organitzar tornejos de golf multimilionaris sense construir ni un camp de golf, durant un munt d'anys o moltíssims anys de govern del Partit Popular; o que malgestionava un Hospital Provincial que no sé fins a quin punt tenia funcions en esta matèria; o que es convertia, segons les paraules del senyor Carlos Fabra que vam escoltar tots i que estan a les xarxes, en una agència de colocació de «no sé a cuanta gente he colocado...» Doncs si hem passat això, en un nou model de diputació, a una altra manera de veure les coses, doncs podem estar tots d'enhorabona, evidentment, no? I especialment al Partit que governa en estos moments esta Institució, i que crec que ha intentat i en èxit, en algunes qüestions ho ha aconseguit, canviar les coses.

Al final, la pregunta que cal fer-se que és el important, per a tots aquells que fiquen en crisi moltes vegades els models, és la següent, és a dir, els ajuntaments, el municipalisme, necessita tindre algun òrgan altaveu que tinga poder de decisió, que no siga merament consultiu i reivindicatiu, com és la Federació Espanyola o la Federació Valenciana, sinó algun òrgan que tinga decisió, poder de decisió, per a reclamar a l'Estat, a la Generalitat, les multituds d'infraestructures i de qüestions que ens fan falta a esta Província, és a dir, per a que es convertisca en l'altaveu del municipalisme? Nosaltres considerem que sí.

Segon, necessitem els ajuntaments algun òrgan que puga ajudar-nos a coordinar serveis que a soles no som capaços de gestionar-los d'una manera adequada? El exemple dels mosquits i el seu èxit ha sigut un cas típic, de com era interessant coordinar per a que si fumigava u i l'altre no fumigava o actuava u i l'altre no actuava, no s'era eficaç. Crec que sí, el necessitem, segon, per tant.

Tercer, necessitem algun organisme que gestione la supramunicipalitat? És a dir, Vila-real a soles, Castelló a soles, des del punt de vista de l'eficiència podria tindre Bombers, podria tindre, no, això sí que seria absurd i ineficient; i el transport públic és el tema més clar.

I quart, necessitem algun organisme també que defense els valors comuns, la història comú o els recursos comuns que tenim en una província que té una història comú, que és la província de Castelló? Doncs, tal vegada també, no?

Doncs estes quatre coses, enteses des del punt d'encontre del municipalisme, donant del major protagonisme possible als municipis, és en el que creiem que s'ha de convertir les diputacions, i jo crec que anem pel camí i anem coincidint i hi haurà coses, com he dit, que estarem d'acord i hi haurà coses que no estarem d'acord, però que del desacord o de la discrepància, es pot fer camí cap a l'acord, si no és impossible.

I acabe amb una frase que, en el que he dit, ja vaig dir que en el meu discurs vaig dir que era de les poquetes coses que em feien il·lusionat en política, era ser diputat provincial, he de dir que en estos moments estic més il·lusionat, perquè sí que li he vist la utilitat, cada vegada més, i sobre tot en el no talent, i amb el treball que estem fent els cinc Grups, que representem a sensibilitats molt diferents de la província de Castelló i sé que li he vist que amb l'acord i amb el diàleg es poden arribar a aconseguir coses que, estic convençut, que van a canviar en la mesura de les possibilitats econòmiques que tenim, la vida de la gent i en aquell moment jo vaig dir una frase de Machado, en el meu discurs, que era aquella que m'ha agradat tant de que «Ni el pasado ha muerto ni está el mañana ni el ayer escrito.» Acabaria en una frase hui, que m'agrada també especialment i que cau «como anillo al dedo» que és la de «Hoy es siempre todavía.» que deia Machado, per tant, esperança i ha treballar cap al futur.»

Sr. Sales:

«Bé, moltes gràcies i moltes gràcies a tots pel to, també, utilitzat, però com també d'alguna manera et posen, diguérem ahí l'ham, alguna cosa has de dir, i especialment la senyora Gabarda que deia han parlat vostès de l'Hospital, ningú havia dit res de l'Hospital, ningú havia dit res de l'Hospital, això és el que passa quan es tenen les coses escrites i u no escolta el que diuen els demés, perquè ningú havia parlat res, però bé, en qualsevol cas, no, no, ni Pamplona havia dit jo res de l'Hospital, però s'ha dit ací simplement una cosa en la que, podem estar d'acord en que es rebaixe la tensió, en que no denunciem a ningú, com m'han denunciat a mi, per exemple, en això puc estar completament d'acord, però clar, en estos moments el problema és que la Conselleria està buscant factures de 2003, mentre les dones de 2016 no tenen per fer-se mamografies, eixe és el problema que estem tenint en estos moments, per tant, és un problema en el que tots hem d'estar de la ma per a que es puguen solucionar aquelles qüestions que afecten a la qualitat de vida i a la salut dels castellonencs.

Dit açò, senyor Trencó, este no és el debat de l'Estat de la Diputació, és el debat de l'Estat de la Província, no és el debat de com funcionen els serveis de la Diputació sinó quina és la realitat que té la Província en estos moments, i eixe és on totes les polítiques que es fan des d'esta Casa han de tindre incidència, en millora la qualitat de vida de la província de Castelló i això ens preocupa i per això posem tots els recursos per a això. És una, la problemàtica per exemple més gran, o una de les problemàtiques més grans a les que ens enfrontem, a banda de l'ocupació, és el despoblament del món rural, el desequilibri que hi ha en un territori, com este, en el que el 80% de la població viu en el 20% del territori i al revés. Doncs, ahí és on hem d'incidir especialment. És una problemàtica únicament de la província de Castelló? No, ni tan sols de la Comunitat Valenciana. Si mirem les dades, en estos moments hi ha molts territoris preocupats; sense anar més lluny, la setmana passada, bé, el mes passat és va fer la declaració de muntanyes en Extremadura, perquè hi ha una preocupació evident per la situació del món rural en Extremadura, en Castilla la Mancha, en

Aragón, en Castilla León, també, com no, ací a la província de Castelló, i nosaltres volem posar tots els recursos, precisament per a donar oportunitats i de reequilibrar la situació, especialment, dels pobles més menuts, dels pobles més vulnerables.

També, un altre exemple era en Astúries, on ha hagut també una iniciativa molt interessant per a recolzar i fixar la població. L'estratègia d'ocupació que brillantment dirigeix el diputat Salva Aguilera, va dirigida precisament a això, jo lamento que vostè, senyor Trencó, els CEDEs només els conega per les fotos, però l'animo a que vaja a veure'ls allí, perquè moltes de les iniciatives que es fan, que se'n fan moltíssimes, estem parlant de 211 convocatòries formatives, que han afectat a 12.000 o han incidit en 12.000 usuaris; o 24 convocatòries formatives d'iniciatives empresarials, o 1.300 beneficiaris en estratègies de recolzament a la consolidació empresarial. Són tot iniciatives que van destinades a arrelar població en l'entorn rural i a generar oportunitats.

Però és que tot el que fem de Cultura, d'Esport, de Turisme, va precisament destinat a això, no són simplement per a quedar bonic i com deia vostè, per a que la Diputació es faça alguna foto en, i tindre presència en les accions que es fan, no, no, tenen una finalitat molt clara i és que la gent que viu en l'interior de la província pugui tindre les mateixes oportunitats que la gent que viu en les zones urbanes on hi ha majors mitjos, perquè la gent ha de tindre, ha de valorar el seu patrimoni natural, ha de valorar el seu patrimoni cultural i el seu patrimoni històric perquè això és font de riquesa i és font d'oportunitats i és font de treball i eixa és la nostra obsessió en estos moments.

També el reduir la bretxa digital amb el Pla wifi 135, si el del Pla wifi 135 no és per a que la gent pugui entrar als ordinadors i jugar al Candy Crush, si és que per a que les empreses puguin estar arrelades en Rossell o en Morella o en Geldo, allí mateix pugui tindre una empresa i des d'allí poder treballar, tranquil·lament no tindre perquè desplaçar-se a un entorn urbà més gran on hi ha més serveis i oportunitats. Eixa és l'única, la nostra màxima obsessió, no diré l'única però sí que és la nostra màxima obsessió, que Castelló siga no només per a nàixer sinó també la millor terra per a viure. Moltes gràcies.»

El Sr. Presidente toma la palabra:

«Bé, moltes gràcies a tots els portaveus, casualitats de la vida, tenia ací, tinc ací l'acta del debat, del Plenari de l'Estat sobre la Província que es va celebrar en 2014, l'únic que s'havia celebrat fins ara, jo també vaig començar aquell debat amb una frase de Machado, vaig començar aquell debat amb una frase de Machado, qui parlava, senyor Benlloch, en aquell moment, en nom del seu Grup, tampoc imaginava mai estar dirigint l'aeroport que en aquell debat criticava, vull dir que la vida pega moltes voltes. El que sí que dic és que he pres molt bona nota del que s'ha dit per part de tots els portaveus, crec que, he fet una exercici de reflexió tremendament interessant i crec que s'han dit coses molt interessants, crec, sincerament, que el repte que tenim per davant, ací on estem hui, tots, és pensar la reflexió aquella que deia John Fitzgerald Kennedy de no penses que pot fer el teu país per tu sinó què pots fer tu pel teu país. Som tots membres d'una corporació que té un repte molt important per davant que és intentar fer de la vida dels castellanencs una millor vida en la nostra responsabilitat.

Jo convido a fer això a tots, als que es creuen més esta Casa i als que es creuen menys, els amics del senyor Vallejo pretenien «conquista el cielo por asalto» i hui ja s'han ficat el

coixinet en el seient de l'alcaldia de Madrid i de Barcelona per estar més a gust. Tots, tots, inclús els que en un moment determinat pensaven que al sistema hi havia que pegar-li foc, hui han guardat la mistera i s'han assentat en el sistema. Per tant, dins de la rebel·lia i la revolució que tot el món puga dur dins, crec que el repte que tenim és el de plantejar-nos que podem fer durant estos tres anys que ens queden per davant o dos anys que ens queden, i mig, que ens queden per davant, per a fer dels castellanencs una societat més justa, més solidària, més feliç.

Crec que estem, sincerament, en el bon camí, s'ha dit ací, estic convençut que queda molt a fer, que queda molt de camí per recórrer, però també crec que tots coincidim, els representants dels cinc Grups d'esta Corporació, que esta terra val molt la pena i que tenim molts motius per a seguir treballant per a que tots puguem sentir-nos molt orgullosos, en primer lloc, nosaltres els polítics, orgullosos de saber que estem fent tot el que podem per millorar la qualitat de vida de la gent, cosa que estic convençut què tots és el que perseguim, i en segon lloc, orgullosos també els ciutadans de viure en una terra fantàstica i la que puga confiar en una sèrie d'institucions, les més properes els ajuntaments i la Diputació, que estan al seu servei, que treballen tots els dies per a que puguem viure millor allà on hagen triat viure.

Gràcies a tots pel tarannà d'este debat, per les aportacions, he d'acabar, evidentment, desitjant-los a tos els membres de la Corporació unes excel·lents festes de Nadal, que gaudim de la nostra Província, que consumim Castelló, oli de les terres de Rossell, que consumim Castelló i que puguem gaudir durant estos dies d'este esperit nadalenc. Moltes gràcies, s'alça la sessió.»

Una vez finalizado el debate, y no habiendo más asuntos a tratar, por la Presidencia se levanta la sesión siendo las catorce horas y cuarenta y cinco minutos del día al comienzo indicado, extendiéndose la presente acta, de orden y con el visto bueno del Ilmo. Sr. Presidente, de cuyo contenido, como Secretario, certifico.

Documento firmado electrónicamente al margen